

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

ΑΡΙΘ. (636) 637. — 12 ΜΑΡΤΙΟΥ 1889 — ΔΕΛΤΑ 10

ΓΡΑΦΕΙΟΝ τῆς Ἑστίας ἐν τῇ ὁδῷ Παρθεναγωγείου, ἀριθ. 14 (παρὰ τὴν ὁδὸν Σταδίου).

ΕΣΤΙΑ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

Βραβευθὲν ὑπὸ τοῦ ἐν Παρίσιος Συλλόγου
πρὸς ἐπίσχουσιν τῶν ἑλλήν. σπουδῶν.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΕΤΟΣ ΙΔ'. ΑΡΙΘ — 689

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΧΡΟΝΙΚΑ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ ΤΟΥ ΘΘΩΝΟΣ. — Ο
ΠΑΠΟΥΛΑΚΗΣ ὑπὸ Χ. Ἀννίνου.

ΧΑΡΑΔΟΣ Ο ΗΓΕΜΩΝ ΤΩΝ ΒΑΡΙΑΓΩΝ: διήγη-
μα ὑπὸ Κλ. Ραγκαβῆ.

ΑΘΗΝΑΪΚΑΙ ΣΕΛΙΔΕΣ: ΕΝ Τῷ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙῳ ὑπὸ
Μ. Μητσάκη.

ΟΙ ΠΕΙΡΑΣΜΟΙ: Σκηνὴ τῆς Ἀπόκρυφ.

ΑΝΟΙΞΙΑΤΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ὑπὸ Γ. Δρουσίου.

ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΓΗΝ.

ΣΚΕΨΕΙΣ ΚΑΙ ΓΝΩΜΑΙ.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ: Ἰδιόρρυθμος γυνή.

ΕΔΩ Κ' ΕΚΕΙ: Ἡ βράδὸς τοῦ Ἀγαθοπούλου. —

Ἐν φρενοκομείῳ.

ΠΡΑΚΤΙΚΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ: Τὸ ῥοχαλητόν καὶ ἡ θε-
ραπεία του.

◆◆◆◆◆

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΗ, ΚΑΛΑΙΤΕΧΝΙΑ

Ἦρχισεν ἐν Πειραιεὶ προκαταρκτικὴ τις ἐργασία
τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς καὶ τῆς Γενικῆς ἐφορείας τῶν
ἀρχαιοτήτων πρὸς προφύλαξιν τοῦ ἐν Φρεαττοῖ θεάτρου
καὶ ἐξωραϊσμόν τοῦ περὶ αὐτὸν χώρου. Ὁ χώρος ὅλος
θὰ περιφραχθῇ διὰ σιδηροῦ κιγκλιδώματος, μέρος δ'
αὐτοῦ θὰ ὁρισθῇ πρὸς ἀνέγερσιν μουσείου, ἐν ᾧ θὰ κατα-
τεθῶσι πᾶσαι αἱ Πειραιϊκαὶ ἀρχαιοότητες, αἱ νῦν ἐκτε-
θειμέναι ἐν ἰδίῳ διαμερίσματι τοῦ ἐν Πειραιεὶ γυμνα-
σίου. Ἐπίσης θὰ κατασκευασθῇ καὶ φυλαεῖον, καὶ θὰ
διακοσμηθῶσι τὰ ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τοῦ κιγκλιδώματος
διὰ κηπαρίων καὶ δενδροφυτειῶν. Ὑπολείπεται ὅμως
νὰ ἐγκρίνῃ τὸ σχέδιον καὶ τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἑσω-
τερικῶν καὶ νὰ καταβάλῃ τὸν δημόσιον μέγα μέρος τῆς
δαπάνης, τῆς ὁποίας τὸ ὑπόλοιπον ἀναλαμβάνει νὰ
παράσχῃ ὁ δῆμος.

— Ὁ φιλολογικὸς σύλλογος Παρνασσός, ὅστις ἔχει
κατατεθειμένας παρὰ τῇ Ἑθνικῇ Τραπεζῇ 35000 δρ.
ὑφιστάμενος πρὸς βελτίωσιν τῶν φυλακῶν, ἐξέλεξεν ἐιδι-
κὴν ἐπιτροπὴν ἵνα συσχεφθῇ μετὰ τῶν μελῶν τῆς Ἑται-
ρίας τῶν Φυλακῶν, ἐχούσης καὶ ταύτης πρὸς τὸν αὐτὸν
σκοπὸν περὶ τὰς 40 χιλ. δρ., περὶ ἀνιδρύσεως διὰ τοῦ
ποσοῦ τούτου φυλακῆς ἀνηλίκων.

— Ἀνασκαπτομένῳ χώρῳ ἐν τῇ συνοικίᾳ «Πιθα-
ράδικα», ἀνεκαλύφθησαν τρεῖς τάφοι ἀρχαῖοι, ἐντὸς
τῶν ὁποίων εὐρέθησαν εἰς λύχνος, μία λήκυθος καὶ μία
ὕδρια, ἅτινα ἀπεστάλησαν εἰς τὴν ἐφορείαν τῶν ἀρχαι-
οτήτων.

— Ἐκεῖνο ὅπερ πρὸ αἰῶνων ἴην γνωστὸν εἰς ὀλίγους
ἐν Ἱερουσαλὴμ ὅτι ὑποκάτωθεν τοῦ Μοναστηρίου τοῦ

Ἀβραάμ καὶ τῶν πρὸς Ἀνατολὰς μερῶν τοῦ πανιέρου
ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως ὑπάρχει κιστέρνα μεγάλη, κατα-
σκευασθεῖσα πρὸ τῆς οἰκοδόμησιν τοῦ ναοῦ ὑπὸ τῆς ἀγίας
Ἑλένης, αὐτὸ τοῦτο ἀπεκάλυψαν ἐσχάτως καὶ κατέστη-
σαν ἐμφανὲς καὶ πασίγνωστον ὁὗο μέλη τῆς Ἀδελφό-
τητος τοῦ Παναγίου Τάφου, ὁ σκευοφύλαξ καὶ ὁ παρα-
σκευοφύλαξ τοῦ ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως.

Ἡ ἀποκαλύψις ἐγένετο δι' ἀνασκαφῆς καὶ ἐξαγωγῆς
τῶν εἰς στρώματα παχέα ἐπικειμένων παντοειδῶν ὑλῶν
καὶ ἀκαθαρσιῶν, ἡ δὲ ἐργασία ἀπῆρτησεν ἀναντιρρῆτως
καὶ χρόνον καὶ κόπον πολὺν καὶ δαπάνην μεγάλην· ἀλλὰ
διὰ τοῦ ζήλου τῶν μνημονευθέντων ἀνδρῶν τὰ προσ-
κομματα ὑπερениκῆθησαν, καὶ ἤδη δύναται πᾶς τις
τῶν καλῶν καὶ ἀρχαίων ζηλωτῆς νὰ βλέπῃ καὶ ἀπο-
θαιμάξῃ τὸ ὄντως θαυμασίον οἰκοδόμημα τῆς ὑπογείου
ἐκείνης βασιλικῆς κιστέρνης. Ταῦτα κατὰ τὴν ἐν Κων-
σταντινουπόλει ἐκδιδομένην ἐφημερίδα *Κωνσταντινου-
πολις*. Κατὰ πᾶσαν ὅμως πιθανότητα ἡ ἀνακαλυφθεῖ-
σα κιστέρνα δὲν εἶνε ἄλλη παρὰ ἡ γνωστὴ πρὸ ἐτῶν,
ἥς λεπτομερὲς περιγραφὴ ἐδημοσιεύθη ἐν τῇ *Revue
archéologique*.

— Ἐξακολουθοῦσιν αἱ εἰσφοραὶ τῶν διαφόρων δῆμων
τοῦ κράτους πρὸς ἀνέγερσιν ἀνδριάντος εἰς τὸν Λουδο-
βίκον Α'. τῆς Βαυαρίας. Ἐκτὸς τῶν ὑπὸ τοῦ Δήμου
Ἀθηναίων ψηφισθειῶν 10 χιλ. δραχμῶν, προσήνεγκον
ἔτι μέχρι τοῦδε 13 ἑτεροὶ δῆμοι δρ. 1505.

— Ὁ Σύρος Πατριάρχης Μιχαὴλ Α', ἀποθανὼν
τῷ 1199 εἶχε συγγράψῃ συριακὸν χρονικὸν ἀπὸ κτί-
σεως κόσμου μέχρι τοῦ 1196. Τοῦτο γίνεταί καταφανὲς
ἐκ τε τῶν μακρῶν συγγραμμάτων του καὶ ἐξ ἀρμενι-
κῆς τινος μεταφράσεως, ἥτις φαίνεται οὕσα ἀπλή ἐπι-
τομὴ τοῦ συριακοῦ χρονικοῦ. Ἀλλὰ τὸ γρῶνικόν τοῦτο,
ὅπερ εἶνε σπουδαῖον διὰ τε τὴν συριακὴν φιλολογίαν
καὶ διὰ τὴν ὅλην πολιτικὴν καὶ ἐκκλησιαστικὴν ἱστο-
ρίαν τῆς Ἀνατολῆς, ἔθεωρεῖτο ἀπολεσθέν. Καθ' ἃ ὁ-
μως μανθάνομεν ἐκ τοῦ Ἀθηναίου τοῦ Λονδίνου, ὁ
καθολικὸς ἐπίσκοπος τῆς Ἐδέσσης ἀνεκάλυψε τὸ χρο-
νικὸν τοῦτο ἐπ' ἐσχάτων ἐν χειρογράφῳ συριακῷ, ἀντι-
γράψας δὲ αὐτὸ προτίθεται νὰ δημοσιεύσῃ ἐν πρωτο-
τύπῳ. Ἀλλὰ πρὸ τούτου θέλει ἐκδώσῃ προσεχῶς λα-
τινικὴν ἢ γαλλικὴν μετάφρασιν τοῦ σπουδαίου χρονικοῦ.

Τῇ Διευθύνσει τῆς Ἑστίας.

Ἐν τῇ βιβλιοκρίσει τοῦ ἤδη ἐκδιδομένου *Ἐγκυκλο-
παιδικοῦ Λεξικοῦ*, ἣν κατεχώρισεν ἐν τῇ *Ἐβδομάδι*
ὁ ἐλλόγιμος κ. Ἀντών. Ν. Γιάνναρης, ἐπικρίναντο τὸ πρῶ-
τον ἄρθρον τοῦ Α' φυλλαδίου ἐν τῷ φύλλῳ τῆς 4 Μαρτίου.
ἀριθ. 9, σελ. 10, στήλ. 3, ἐπισυνείρει τὰ ἑξῆς: «ὅτι τὸ
πρωτακτικὸν α ὍΥΔΕΠΟΤΕ σημαίνει τὸ προ, ἀλλ' ΑΕΙ-
ΠΟΤΕ τὸν πρῶτον ἐν τοῖς ὁμοίοις, τὸν ἀρχηγόν (ἀρχι-),
δι' ὃ καὶ τὸ ἐπιφερόμενον εἰς πίστῳσι παρὰδείγμα αἰδρὸς
δηλοῖ τὸν πρωτότερον (ὅπερ καὶ εὐρίσκεται ἐν Ἀνων. ἐπι-
γράμματα εἰς Εὐστράτιον Νικαίας ἐν Ἀθην. τ. Δ, σελ. 226)
κατὰ τὸ πρωτάγγελος, πρωτευνοῦχος, κτλ.»

Λυποῦμαι ὅτι τὴν ὑπεράσπισιν τοῦ ὀρθοῦ ἀναλαμβάνων θὰ
δυσαρεστήσω ἕως τὸν ἐλλόγιμον ἄνδρα λέγων, ὅτι ὑπεράγαν
ἀποφαντικῶς, ἵνα μὴ εἴπω καὶ παρακεκινδυνευμένως, ἐξη-
γῆνθῃσαν παρ' αὐτοῦ τ' ἀνωτέρω.

Ὁ τὸ ἐπικρινόμενον ἄρθρον συντάξας ὀρθῶς, ὀρθότατα
μάλιστα ἔγραψεν ὅτι τὸ α ἀπαντᾷ σπανιώτερος ἐν τοῖς χει-
ρογράφοις ἀντὶ τῆς προ, ὅτε δὴ ἐν ἀκριβεῖ γνώσει τοῦ
πράγματος ὦν, ὡς γνώστης τῆς παλαιογραφίας. Κἀγὼ δὲ
λόγον ποιοῦμενος ἄλλοτε περὶ τῶν ἐξ ἔθους τῶν βασιλικῶν
ταχυγράφων ἀπαντωσῶν ἐν τοῖς τῶν Βυζαντινῶν αὐτοκρα-

τόρων χρυσοβούλοις συνεπτυγμένον λέξων, ἔγραφον ταῦτα: «*Εν τισι συνθέτοις ὀνόματιν ἡ Πρὸ πρόθεσις γράφεται διὰ τοῦ ἄλφα ὑπεράνωθεν μὲν ἔχοντος σημείον ὅμοιον τῇ accent circumflex τῶν Γάλλων, ὑποκάτωθεν δὲ τὴν ὀφείν: οἷον: ἀδρος, ἀλενσιμαῖτοι, μονάτωπα, ἀντιδωπὼν (=πρόεδρος, προελενομῖτοι, μονοπρόσωπα, ἀντιπροσωπὼν) (Πανδ. τόμ. ΙΔ', σελ. 356. Ἴδε καὶ τόμ. ΙΕ', σελ. 546, ἐνθα τὸ χρυσόβουλον ἐξ οὗ τὰ ἀνωτέρω παραδείγματα). Κατὰ ταῦτα ἄρα, ἥτοι κατὰ τὴν ἀπότασιν τοῦ κ. Γιάνναρη, τὰ προηγούμενα ταῦτα δέον ν' ἀναγνωσθῶσι: πρωτόεδρος, πρωτελενσιμαῖτοι, μονοπρωτόσωπα, ἀντιπρωτοσωπὼν! Ἐὰν δὲ ὁ ἀνώνυμος ποιήσας τὸν Νικαίαν ἐπὶ τὴν Εὐστράτιον ἐπίγραμμα ἔγραψε πρωτοέδροιο ἀντὶ προέδροιο, ἔπραξε τοῦτο ἵνα μὴ ἀρῇση χαίρον τὸ μέτρον τοῦ στίχου, οὐχὶ δὲ ἵνα διδάξῃ τοὺς ἐπιγινόμενους μαθήματα παλαιογραφίας.*

Δέξασθε κτλ.

Ἐν Ἀθήναις 7 Μαρτίου 1889.

Ι. ΣΑΚΚΕΛΙΩΝ.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Σιδηρόδρομοι Ἀττικῆς: Κατασκευὴ καὶ ἐκμετάλλευσις, ὑπὸ Πάνου Μπασιάκου μηχανικοῦ καὶ διευθυντοῦ τῶν Σιδηροδρόμων Ἀττικῆς. Ἐν Ἀθήναις, ἐκ τοῦ τυπογραφείου Ἀλεξ. Παπαγεωργίου, 1889 8ον σ. 56. [Τὴν ἔκδοσιν τοῦ τεύχους τοῦτου αἰτιολογεῖ ὁ γράψας ὡς ἑξῆς: «*Επειδὴ ἡ κατασκευὴ καὶ ἐκμετάλλευσις τῶν Σιδηροδρόμων ἐν Ἑλλάδι εὐρίσκονται ἔτι ἐν τῇ ἀρχῇ των, ἐθεωρήσαμεν καθήκον ἡμῶν περιγράψωμεν τίνι τρόπῳ κατασκευάσθησαν οἱ Σιδηρόδρομοι Ἀττικῆς, καὶ πῶς γίνεται ἡ ἐκμετάλλευσις αὐτῶν: αἱ πληροφορίαι ἡμῶν αὐταὶ πιθανόν νὰ χρησιμεύσωσι πῶς εἰς τὴν τελειότεραν κατασκευὴν καὶ ἐκμετάλλευσιν τῶν νέων κατασκευασθησόμενων σιδηροδρομικῶν γραμμῶν, εἰ καὶ δὲν ἀγνοοῦμεν ὅτι τὰ ὑπ' ἡμῶν ἐπιτευχθέντα δὲν εὐμοιροῦσιν, οὐδὲ παραβάλλονται πρὸς τὰ τῶν μεγάλων εὐρωπαϊκῶν σιδηροδρομικῶν ἐταιριῶν.*» Ἐκ τῶν περὶ τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν σιδηροδρόμων ἐ τῷ β' μέρει ἀναγεγραμμένων σημειώσεων συνάγεται ὅτι κατὰ τὸ ἔτος 1887 ἐκυκλοφόρησαν ἐπὶ τῆς ὁγδωκῆς γραμμῆς 265,620 ἐπιβάται, μετεκομίσθησαν δὲ 8,647,577 τόννοι: ἐμπορευμάτων, πρὸς δὲ τόννοι σιδηρολίθου ἐκ τῶν μεταλλείων Δασκαλείου εἰς Λαυρεῖον 82,532,776. Ὅθεν εἰσπράχθησαν: ἐξ εἰσιτηρίων δρ. 412,062,35, ἐξ ἐμπορευμάτων 105,779,36.]

Σιδηρόδρομοι Ἀττικῆς: Ἐκθεσις τοῦ Διευθυντοῦ τῶν Σιδηροδρόμων Ἀττικῆς πρὸς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Ἑταιρίας τῶν Μεταλλουργείων Λαυρείου. Ἐν Ἀθήναις, ἐκ τοῦ Τυπογραφείου Ἀλεξ. Παπαγεωργίου. 1889 8ον σ. 26. [Κατὰ τὴν ἐν τῇ ἐκδόσει ταύτῃ ἀνακεφαλαιώσιν, ἐν ἔτει 1888, τὰ μὲν ἔσοδα ἀνῆλθον εἰς δρ. 475,367, 51, τὰ δὲ ἔξοδα εἰς δρ. 283,633,21. Ἐκ συγκρίσεως πρὸς τοὺς πίνακας τοῦ 1887 καταφαίνεται ὅτι ἐπλήθην ἐλάττωσις εἰς τὰ ἔσοδα ἀπ' ἐνός, οἰκονομία δὲ εἰς τὰ ἔσοδα ἀπ' ἐτέρου, παρατηρεῖται δ' ἔτι ὅτι ἡῖξεν μὲν ἡ κίνησις τῶν ἐμπορευμάτων, ἡλαττώθη δὲ ἡ τῶν ἐπιβατῶν, διότι κατὰ τὸ 1888 ἐκυκλοφόρησαν ἐπιβάται 232,381, ἐμπορεύματα δὲ βάρους 9,983,792 τόννων.]

Δεκαετηρίς τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἑλληνικοῦ συλλόγου Ἑρμοῦ. Ἔτος Α'—Ι'. (1877—1887). Ἐν Κωνσταντινουπόλει, 1889. 8ον σ. 64.

Ἑπετηρίς τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἑλληνικοῦ συλλόγου Ἑρμοῦ. Ἔτος ΙΑ' 1887—1888. Ἐν Κωνσταντινουπόλει, 1889. 8ον σ. 51.

Τὰ νέα φάρμακα ὑπὸ Α. Δ. Χρήστοβιτς. Ἐν Ἀθήναις 1889. Τόμ. Β' φυλλ. 4 καὶ 5.

V. G. Marshall, Φωνὴ ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος. Αἱ δοκιμασίαι, αἱ πρόδοι καὶ αἱ ἀξιότητες αὐτῆς. Ἐξ ἀρετῆς τῆς ἐν ἡλικιώσεως τοῦ Διαδόχου τοῦ Ἑλληνικοῦ Θρόνου Κωνσταντίνου. Μετάφρασις: ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ ὑπὸ Πλάτωνος Δρακοῦλη, δημοσιευθεῖσα διὰ τῆς «*Εφημερίδος Πατρῶν*». Ἐν Πάτραις, Τύποις Π. Εὐμορφωτοῦ. 12ον σ. 112.

Saint-Signy, Hellas! Poésie dédiée par la Revue Franco-Hellénique a Leurs Majestés le Roi et la Reine de Grèce (1863—1888). Imprimerie de la Revue de la Littérature Moderne, 1889. 12ον σ. 16.

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΗΣ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΚΟΤΗΤΟΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

Πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τῆς «*Εστίας*».

Ἀναγνούς ἐπισταμένους ἐν τῷ Δελτίῳ τῆς «*Εστίας*» (ἀρ. 634) τὴν ὑπὸ τὴν ἐγκύκλιον τοῦ ἐν Παρίσις ἐκδομένου ἐγκρίτου περιοδικοῦ «*Revue Scientifique*» δὴλωσιν ὑμῶν περὶ ἀποδοχῆς πάσης ἐκ μέρους τῶν ἀναγνωστῶν τῆς «*Εστίας*» ἀνακοινώσεως, ἀφορώσης εἰς τοὺς χαρακτῆρας τῆς κληρονομικότητος παρὰ τῷ ἀνθρώπῳ, σπεύδω νὰ ἀνακοινώσω τὰ ἑξῆς:

Ἐνταῦθα ζῇ οἰκογένεια συγγεμένη ἐκ 5 ἀδελφῶν ὀνομαζομένων: Μορδεχάη τοῦ πρώτου, Ἰούδα τοῦ δευτέρου, Ἰούδα τοῦ τρίτου, Σάρας τῆς τετάρτης καὶ Φίνιας τῆς πέμπτης. Ἡ μήτηρ αὐτῶν ἦτο φρενοβλαθὴς ἐπὶ τινα χρόνον εἰτα δ' ἐθεραπεύθη. Οἱ τέσσαρες νεώτεροι ἀδελφοὶ ἐν ἀρχῇ σωφρονούντες, ἔπαθον τὰς φρένας ἐκαστος μικρὸν μετὰ τὸν γάμον αὐτοῦ, πάντες δὲ ἐπέδειξαν ἀκριβῶς τὰ αὐτὰ συμπτώματα, ἅτινα καὶ ἡ μήτηρ αὐτῶν παρὰ λόγους ὑπερηφάνειας, ἀντιστάσεις, ἀπειλὰς, ὑβρεολογίας κατ' ἀνωτέρων, πρὸς οὓς ὤφειλον σεβασμὸν. Καὶ τῶν τεσσάρων δὲ ἀδελφῶν ἡ παραφροσύνη ὑπῆρξε παροδική. Ἀνεφάνη δὲ καὶ πάλιν εἰς ἓν ἐκ τῶν πέντε τέκνων τῆς Σάρας ἄρρεν, τὸν Μορδεχάην Ἰωσήφ, ὑπὸ τὰς αὐτὰς ἀκριβῶς συνθήκας, μὴνός τις μετὰ τὸν γάμον τοῦ φρενοβλάθειας, ἥτις καὶ παρέσυρεν αὐτὸν εἰς ἐγκλημα, διὰ τὸ ὅποσον ἐπιεικῶς κατεδικασθῇ εἰς ἐνός μόνον μὴνός φυλάκισιν ὡς μὴ ἐξεφρονῶν. Καὶ οὕτως ἐξελθὼν τῆς φυλακῆς: ἐθεραπεύθη ἐντελῶς.

Ἐν Τριγκάλαις 22 Φεβρουαρίου 1889.

Ἀδραᾶμ Μ. Κοῆν.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Παρασκευὴ 10 Μαρτίου

Τὸ προεδρεῖον τῆς Βουλῆς παρέστη τὴν παρελθούσαν δευτέραν πρὸ τοῦ Βασιλέως.

— Ἐν τῇ Βουλῇ ἡ ἀντιπολίτευσις κατέκρινε μετὰ πολλῆς σφοδρότητος τὸ ὑπουργεῖον, ἰσχυριζομένη ὅτι ἐξήτησε νὰ ἐπιδράσῃ εἰς τὴν ἀδόρασιν τῆς ἱερᾶς Συνόδου περὶ προτάσεως ὑποψηφίου διὰ τὸν Μητροπολιτικὸν θρόνον Ἀθηναίων ἡ συζήτησις ἐπερατώθη χωρὶς νὰ καταλήξῃ εἰς ἐπιψήφισιν σχετικῆς τινας προτάσεως. Πρὸς τοῦτους ἐγένοντο καὶ τινες ἄλλαι ἐπερωτήσεις καὶ ἐψηφίσθησαν νομοσχεδία τινα ὑποβληθέντα ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως.

— Ἐν τῇ Βουλῇ, προχθὲς ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἐπέβαλε τὰ περὶ τῆς Βασιλικῆς οἰκογενείας νομοσχέδια, καθ' ἃ παρέχεται ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἔτους 1889 πίστωσις μὲν 400 χιλιάδων δραμῶν πρὸς ποσικίσι τῆς ἡγεμονίδος Ἀλεξάνδρας, 540 χιλιάδων δι' ἀνέγερσιν καταλλήλου μεγάρου τοῦ διαδόχου καὶ αὐξάνεται προσέτι ἡ βασιλικὴ ἐπιχορηγία, ὑπολογιζομένη εἰς νέας δαρχμάς.

— Κατὰ τὴν προσεχῇ Μάϊον θὰ γείνωσι μεγάλα στρατιωτικὰ γυμνάσια, ὧν θὰ μετὰσχῶσι τὰ 1, 5, 7 καὶ 8ον συντάγματα τοῦ πεζικοῦ, τὸ 1 καὶ 2 συντάγμα τοῦ ἱππικοῦ, δύο μοῖραι τοῦ πυροβολικοῦ, δύο λόχοι τοῦ συντάγματος τοῦ μηχανικοῦ καὶ δύο χειρουργεῖα ἐκ τῆς διλοχίας τῶν νοσοκόμων.

— Τὸ παρελθὸν σάββατον ἐτελεύτησε καὶ τὴν κυριακὴν ἐκδηδύθη ὁ Γεώργιος Βασιλεῖος ὑποδοχικῆς τῆς Ἑθνικῆς Τραπέζης. Ὁ Γ. Βασιλεῖος καταγόμενος ἐξ Ἀργυροκάστρου τῆς Ἡπείρου, εἰσῆλθεν ἐν ἀρχῇ ὡς ἀπλούς ὑπάλληλος εἰς τὴν ἔθνη. Τράπεζαν, ταχέως δὲ διακριθεὶς, ἐκλήθη, ἵνα συμμετάσχῃ τῆς διοικήσεως τοῦ τραπεζητικοῦ ἰδρύματος, ὡς ὑποδιοικητής. Ἦτο δὲ ἀπὸ ἐτῶν καὶ πρόεδρος τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τοῦ Ὀρφανοτροφείου Χατζή-Κώστα καὶ σύμβουλος τοῦ πρὸς διόρισιν τῶν Ἑλληνικῶν γραμμάτων συλλόγου. Τὴν ἐκφορὰν αὐτοῦ ἠκολούθησεν ὁ πρωθυπουργός, οἱ ὑπουργοὶ καὶ πλῆθος πολιτῶν, ἐξεφώνησαν δ' ἐπιταξιῶν λόγους ὁ κ. Α. Ρ. Παγκαθῆς καὶ ὁ δήμαρχος Ἀθηναίων κ. Τ. Φιλήμων.